

WELCOMING THE BODY

Butoh mozgásműhely Horváth Brigitta vezetésével

„ ... Ezért feltétlenül szükséges, hogy mindenki higgyen a semmiben, ami alatt viszont nem az űrt értem. Van valami, de ez a valami olyan valami, ami mindig készen áll arra, hogy meghatározott formát vegyen fel, és működésének vannak bizonyos szabályai, elmélete vagy igazsága.”

Shunryu Suzuki: Hinni a semmiben (részlet)

A MŰHELYRŐL

A hétvége során a mindenki testében eleve benne rejlő tánc felfedezésére indulunk.

A gyakorlatok során kapcsolatba lépünk saját testünkkel, dolgozunk a tudatosságunk, érzékenységünk és figyelmünk élesítésén. Igyekszünk túllépni a hétköznapiakból ismert viselkedés- és mozgásformáinkon és teret adunk a belső kreatív energiák megjelenésének és használatának. A jóga elemek és a fizikai tréning segítségével dolgozunk a testünk rugalmasabbá és erősebbé tételén. Kinyitjuk magunkat az idő és a tér másfajta érzékelésére. Megnyitjuk a testünket önmagunk és a külvilág felé, a butoh szellemiségére épülő gyakorlatokkal elősegítjük belső tartalmak és képek megjelenését, megjelenítését. Teret és időt biztosítunk arra, hogy megnézzük egymást keresés, alkotás közben.

Előképzettség nem, csak nyitott hozzáállás szükséges.

A BUTOH-RÓL

„Butoh is a device of life itself that dares to live death.” Masaki Iwana

A butoh jellemzője az átalakulás és a mozgatva levés. A táncos teste és lényé átalakul: belső képek, tájak, rejtett karakterek, emlékek, álmok, természeti elemek és folyamatok mozdítják, formálják. A táncos minden megjelenő tartalmat egyformán befogad a testébe, hagyja azt megjelenni, formát öltetni, így osztva meg azt a közönséggel. Megosztás alatt nem pusztán a látható formát, a test mozgását értve, hanem egyfajta, a néző számára is érzékelhető, megélhető fizikai tapasztalást, élményt. A táncos a saját élményébe, megélésébe vonja bele a nézőket. A butoh előadók a test és a

tudat finom határán mozognak, így kalauzolva a közönséget ismeretlen területek felfedezésére. A butoh a létezés tánca. Az említett tartalmak pusztán kapuk a lét üresség-természetének megtapasztalásába.

A butoh az 1950-es/1960-as években jelent meg Japánban. A két első táncosnak Tatsumi Hijikata-t és Kazuo Ohno-t tekintjük. (Maga az elnevezés Hijikata-tól származik, aki saját táncát hívta így.) A butoh előadók megkérdőjelezzik a szépség fogalmát, groteszk mozdulatokat, testhelyzeteket használnak.

HORVÁTH BRIGITTA

Horváth Brigitta Budapesten született, jelenleg Franciaországban él. 2001 óta foglalkozik jógával, tanult kortárs táncot és fizikai színházat, több (mozgás)színházi társulat és koreográfus munkájában részt vett, alkotott csoportban, trióban, duóban, szólóban Magyarországon, Spanyolországban és Franciaországban. Jelenleg főként önállóan dolgozik, időnként más alkotókkal (hangszeres és elektronikus zenészek, grafikusok, videó-művészek, írók, táncosok) együttműködve.

2012 óta elsősorban a butoh hatja át táncát és alkotói folyamatát. Különösen inspiráló számára Masaki Iwana élete, tánca, munkája. Keresi, hogyan lehet a testet megtisztítani azoktól a gátaktól (fizikai, lelki, szellemi, társadalmi), amik megakadályozzák abban, hogy organikusan, társadalmi elvárásoktól mentesen működjön, és kifejezőeszköz lehessen. Hagyja a testet magától mozdulni, minél inkább kivonva belőle a saját, személyes akaratát (« selfless dance »). Rendszeresen megosztja, hol jár éppen ebben a keresésben előadások és workshopok formájában.

brigittahorvath.com